

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986

29 NOVEMBRE 1985

PROPOSITION DE LOI

**abrogeant la loi du 27 novembre 1891 pour la
répression du vagabondage et de la mendicité**

(Déposée par M. Brisart)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 27 novembre 1891, toujours d'application, prévoit l'internement pour une durée de deux ans maximum des personnes sans domicile, sans ressources et sans occupation lucrative. Ces conditions sont cumulatives.

Or, par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, le Gouvernement belge s'est engagé à assurer aux plus démunis des moyens d'existence réguliers (le minimex).

D'autre part, la ratification du Pacte sur les Droits économiques et sociaux, en juillet 1984, confirme cette obligation au plan international.

Dès lors, la persistance des Colonies de Bienfaisance de l'Etat — Merksplas, Wortel et Saint-Hubert (environ 600 détenus) — n'a plus de raison d'être et constitue une négation flagrante du respect par le Gouvernement des engagements contractés tant en vertu de sa législation interne que de ses obligations internationales.

La privation de liberté d'individus n'ayant commis ni crime, ni délit heurte la conception la plus élémentaire des droits de l'homme.

L'abrogation de la loi du 27 novembre 1891 s'impose d'urgence.

Le vagabondage ne relevant plus du Code pénal, il incombera aux autorités administratives régionales de veiller à la domiciliation et, s'il le faut, à l'hébergement des actuels détenus, afin qu'ils puissent bénéficier du minimex.

Le coût de la journée de détention étant supérieur à 2 000 francs, une économie substantielle sera acquise en toute hypothèse.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986

29 NOVEMBER 1985

WETSVOORSTEL

**tot opheffing van de wet van 27 november 1891
ter beteugeling van de landloperij en de bedelarij**

(Ingediend door de heer Brisart)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De nog steeds toegepaste wet van 27 november 1891 voorziet in ten hoogste twee jaar internering voor personen zonder woonplaats, zonder inkomsten en zonder winstgevende bezigheid. Die voorwaarden moeten tegelijk vermeld zijn wil de wet kunnen worden toegepast.

De Belgische Regering heeft er zich echter bij de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn toe verbonden voor geregelde bestaansmiddelen (het bestaansminimum) te zorgen voor de minstbedeelden.

Met de bekrachtiging van het verdrag betreffende de economische en sociale rechten in juli 1984 is die verplichting op het internationale vlak bevestigd.

De Rijksweladigheidskolonies — Merksplas, Wortel en St-Hubert (ca. 600 gedetineerden) — hebben dan ook geen reden van bestaan meer en zijn een aanfluiting van de naleving van de verplichtingen die aan de Regering worden opgelegd zowel door onze interne wetgeving als door onze internationale verbintenissen.

De vrijheidsberoving van lieden die geen misdaad noch enig ander strafbaar feit begaan hebben, is in strijd met de meest elementaire opvatting inzake rechten van de mens.

De opheffing van de wet van 27 november 1891 is dan ook dringend geboden.

Daar landloperij niet meer onder het Strafwetboek valt, moet de gewestelijke administratieve overheid ervoor zorgen dat de huidige gedetineerden een woonplaats en zo nodig huisvesting krijgen, zodat zij het bestaansminimum kunnen genieten.

Daar een dag detineren meer dan 2 000 frank kost, zal dat in elk geval een gevoelige besparing opleveren.

Toutefois, la régularisation des internés nécessitera un certain délai.

J. BRISART.

1 De regularisatie van de geïnterneerden zal evenwel enige tijd vergen.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er.

La loi du 27 novembre 1891 pour la répression du vagabondage et de la mendicité est abrogée.

Art. 2.

La présente loi entre en vigueur trois mois après sa publication au *Moniteur belge*.

6 novembre 1985.

J. BRISART.
M. VOGELS.
J. SLEECKX.
A. SPAAK.
J. MOTTARD.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

De wet van 27 november 1891 ter beteugeling van de landloperij en de bedelarij wordt opgeheven.

Art. 2.

Deze wet treedt in werking drie maanden nadat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

6 november 1985.